

terne af omtrent 300,000 Rb., hvoraf noget over Halvdelen falder paa Toldindtægterne. I det følgende Aar forelagde den daværende Finanzminister i Landstinget „Forflag til Lov om Told- og Skibsafgifterne“, hvorved der efter den Beregning, som blev anstillet, medførtes en Nedgang i Indtægterne af 700,000 Rb., og deraf en Nedgang for Toldafgifternes Vedkommende af omtrent 600,000 Rb. Dette Forflag kom i Landstinget ikke videre end til, at der blev afgivet en Betænkning derover. Der er saaledes i de tre foregaaende Aar fra Regjeringens Side gjort betydelige Skridt til at faae en Toldreform gennemført, men af forskjellige Aarsager, hvorved jeg ikke i dette Dieblit skal opholde mig videre, er det ikke lykkedes at faae nogen af Sagerne ført til Ende i det Thing, hvori de først ere komne frem. Jeg beklager i høi Grad dette Resultat, thi hvilken Mening man end kan have om den Maade, hvorpaa en Toldreform bør gennemføres, maa det dog erkjendes, at Regjeringens Forflag indeholdt adskillige væsentlige Forbedringer i det Nuværende, som det kunde være ønskeligt at faae indførte, og jeg tvivler heller ikke om, at det ved en Forhandling med Regjeringen vilde kunne lykkes at komme til adskillige videre Fremskridt, end Regjeringen fandt det hensigtsmæssigt at gjøre Forflag til. Der er fra forskjellige Sider fremsført stærke Indvendinger imod at røre ved Toldbesætningen og overhovedet ved Forbrugsbesætningen. Der er ogsaa i denne Samling flere Gange heri Salen fremkommet saadanne Indvendinger, og de have faaet et stærkt Udtryk i Landstingets Betænkning fra i Fjor, hvori Flertallet udtaler, „at det vilde være urigtigt at lade de indirekte Afgifter paa Forbrug og Produktion undergaa en Formindskelse af nogen alvorlig finantiel Betydning. Efter Flertallets Mening har denne Art af indirekte Afgifter, i det Mindste naar de ikke ere drevne høiere op, end her i Landet er Tilfældet, et saa afgjort Fortrin fremfor de fleste andre Slags Beskatning, navnlig fremfor enhver direkte Beskatning, at der ikke let bør kunne være Tale om at nedsette dem, undtagen hvor fuldstændig Sikkerhed haves for, at de ikke behøve at erstattes ved andre Skattepaalæg.“ Den Sammenstilling, som her er gjort imellem Forbrugsafgifter og andre navnlig direkte Skatter, tror jeg i flere Henseender fremgaar fra et Feilsyn, og jeg skal i saa Henseende fremhæve et Par Momenter, da der, som sagt, ogsaa flere Gange i denne Samling her i Thinget er blevet fremsført stærke Udtalelser om de indirekte Skatters

Fortrin fremfor de direkte. Ved de indirekte Skatter forstaar jeg her kun Forbrugsafgifterne, og jeg skal da med Hensyn til disse for det Første fremhæve et Moment, hvorpaa jeg ikke tror, at man i Almindelighed er tilstrækkelig opmærksom. Prisen paa enhver Vare, som bliver indført her i Landet, bestemmes fra Begyndelsen af ved Indkjøbsprisen, hvortil komme forskjellige andre Momenter, saasom Fragt, Assurance, Pakhusleie og saa fremdeles. Disse Momenter danne tilsammen Indkjøbsprisen paa de senere Trin af den paagældende Vares Omsætning, men hertil kommer nu Tolden, der paa samme Maade lægges til Indkjøbsprisen, og tjener til at forhøje den paa alle de følgende Trin; paa ethvert som helst Trin af Omsætningen tage de Personer, der leve af Omsætningen, deres Fordel af alle disse forskjellige Dele af Indkjøbsprisen og selgelig ogsaa af Tolden. Naar Importøren sælger Varen, hvorefter han har udredet Told, tager han sin Omsætningsfordel ogsaa af Tolden, og det Samme gjør Mægleren, Grossisten og Detailhandleren. I jo mindre Partier en Vare sælges, desto større bliver i det Hele den Omsætningsfordel, som tages, og selgelig ogsaa den Omsætningsfordel, der tages af Tolden. For en Del gjælder det Samme om de Varer, der svare Produktionsafgift f. Ex. raffineret Sukker og Brændevin, og endvidere gjælder det Samme om Skibsafgiften, for saa vidt den opkræves af Skibe, der indklarerer fra Udlandet. Alle de her nævnte Forbrugsafgifter i strengere Forstand vilde i indeværende Finantsaar indbringe omtrent 11 Millioner Rb., og med disse 11 Millioner Rb. forhøjes altsaa Varenes Indkjøbspris. Til disse 11 Millioner Rb. kommer da Omsætningsfordelen for alle de Personer, som paa de forskellige Omsætningsstrin have med Varerne at gjøre, og om denne Fordel end kan være forskjellig paa de forskellige Varer, kan den dog i Gjennemsnit ansættes til en Tjerededel eller noget derover. Til de 11 Millioner Rb. Forbrugsafgifter maa derfor lægges en Omsætningsfordel af 3 Millioner Rb. eller, for at Staten skal faae 11 Millioner, maa Forbrugerne udrede 14 Millioner. Hertil kommer nu som Alle bekiendt, at Opkrævningsomkostningerne ved vore Told- og Forbrugsafgifter udgjøre omtrent 1 Million, saaledes at Staten altsaa kun faar 10 Millioner af de 14 Millioner, Forbrugerne maa udrede. Paa dette Forhold vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden; det finder ikke Sted ved andre Afgifter end netop ved de nævnte. Man kan af de forskellige Grunde have Meget at ind-